20.9.14

106a (גופא, אמר רב הונא אמר רב) $\rightarrow 107a$ (אבל גבי פקדון מעיז ומעיז)

- ז. שָׁבַעָת ה' תַּהָיֵה בֵּין שָׁנַיהָם אָם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בָּמַלֵאכֶת רֵעָהוּ **וְלַכָּח בְּעַלִיוּ וְלֹא יִשְׁלֶם:** שמות פּרק כב פּסוּק י
- על פָל דְּבַר פֶּשַׁע על שׁוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה **עַל פָל אָבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה** עַד הָאֱלהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעֻן אֱלהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: שׁמוּת כבּּית עַל פָּל בָּל אָבֶדָה אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעֻן אֱלהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: שׁמוּת כבּּית
  - ב. כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעָהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמר וְגַנַב מְבֵּית הָאִישׁ אָם יִמְצֵא הַגַּנָב יְשַׁלֵם שְׁנַיִם: *שמות כב:ו*
  - I Revisiting that the defendant acquires the שבועה via his שבועה via his שבועה
    - a בדא: only reasonable in re: מלויה, which belongs to מקידון, but not פקדון, which always belongs to מפקיד
    - b However: רב stated the rule in re: both, since the source-text (v. 1) is stated re: פקדון
      - - 1 Answer (כ"ב): in this case, the שבועה was taken outside of ב"ד
        - 2 Challenge: סיפא where he claims גגנב, he must pay כפל (when he admits it) can't be סיפא → חוץ לב"ד → סיפא
        - 3 Answer: (could've been סיפא was outside, סיפא inside, but that's weak)
          - (a) שבועה initiated מיפא (in סיפא the ב"ד administered the oath
          - (b) Note: v. 1 is essentially teaching that only the defendant swears (כל הנשבעין ולא משלמין)
        - 4 Challenge (ד' המנונא): if administered 5 oaths in or out of ב"ד liable 5x, since he could admit at any point (ר"ש)
          - (a) And: cannot posit קפץ nor outside of court
          - (b) Answer: ברייתא read as either/or קפץ or outside of court
        - 5 Challenge (איביה): נובה claimed גובה and swore and then admitted that he still had it
          - (a) If: he admitted before witnesses came, pays קרן וחומש ואשם
          - (b) If: witnesses came first, he pays נואשם+) נפל
            - (i) And: cannot claim כפל) חוץ לב"ד can only happen inside כפל)
        - 6 Rather (רבא): מדים agrees if he admitted it (as per אדים) or if he claimed עדים and עדים came (as we have כפל
          - (a) However: אבועה holds his position only when the claim is אבד and, after the שומר dmits he lied
          - (b) Challenge: ר' המנונא, a student of ד, challenged the ruling with a case of הודה
            - (i) Explanation: ר"ש) was bothered by liability for possibility of admission (ר"ש) if מנונא couldn't generate liability once he's sworn, how can we generate liability for each oath; after all, he never admitted it, so his later oaths didn't save him from any liability
  - II כפל יחונן 'ז's ruling that someone who claims טענת גגב ; if he claims ד' יחונן liable for ד' יחונן 'ז' יחונן
    - a Argument: just as a טוען טענת אנב pays double and if he טענת טבח ומכר − pays 4/5; similarly, טוען טענת גנב generates 2x → טענת טבח ומכר: 4/5
      - i Challenge: סוען טענת גנב ;שבועה even without a טוען טענת גנב does not
        - 1 Defense: it's based on a יסיען טענת גגב (see beginning of פרק מרובה) between גגב עצמו and טוען טענת גגב
        - 2 Block: this is only valid according to מ"ד that the two phrases are טוען טענת גנב and טוען טענת גנב
          - (a) However: according to מ"ד that both are היקש no היקש
          - (b) Answer: the extra ה"ה (אם ימצא הגוב) comes to extend to גנב עצמו → we still have a היקש →
      - i Challenge: if the גנב denies liability and witnesses testify that he ate pays כפל (but not 'ד' וה')
        - 1 Answer: he ate it as a מריפה (not מריש, as per ""מ, that ר"מ, that שחיטה שחיטה שחיטה שחיטה (not מריש purposes)
        - 2 Question: why not answer בן פקועה? (answer: follows ב"ח that בן פקועה requires בן פקועה
        - 3 Question: why not answer that is was a case of עמד בדין and the בי"ד ordered him to pay
          - (a) As per: רבא if they ordered him to pay and then he was טובח ומוכר, exempt from גזלן as he is now a גזלן
          - (b) Answer: indeed, they could've used any number of scenarios where he is exempt they chose this (נבלה)
  - III טוען טענת גנב with an ר' יוחנן pays כפל; source: v. 2
    - a *Challenge*: v. 3 indicates that liability for a פקדון is only if given as an adult and claimed as such but why not consider it as an אבדה (as per אבדה (as per אבדה)?
      - i Answer1: case is where it was spent by שומר while the קטן was a קטן was a
      - ii Answer2: dissimilar; the אבידה came to him from a בן-דעת, not the פקדון
  - IV מודה במקצת, he must admit to some liability (מודה במקצת, re: a מָבְּדוֹן, he must admit to some liability (מודה במקצת)
    - a Reason: v. 3 (כי הוא זה)
    - b Contra: מלווה that we have a mixed text and v. 3 is in re: מלווה
      - i Explanation for difference: in re a loan, we have חזקה explaining why מודה במקצת הטענה ישבע
      - ii However: in re: מַדְּדוֹ, a defendant will brazenly lie, so the rationale behind מודה במקצת doesn't obtain